

FEDERACIÓ CATALANA D'HÍPICA

NORMES PER ALS CONCURSOS TERRITORIALS
DE DOMA ALTA ESCOLA ESPANYOLA
Edició **2019**

Índex

CODI DE CONDUCTA	4
PREÀMBUL	7
CODI ÈTIC	8
CAPÍTOL I – DOMA	9
Article 1 - LA PARADA	9
Article 2 - EL PAS	9
Article 3 - EL TROT	11
Article 4 - EL GALOP.....	12
Article 5 - EL PAS ENRERE	15
Article 6 - LES TRANSICIONS	15
Article 7 - LA MITJA PARADA	15
Article 8 - ELS CANVIS DE DIRECCIÓ	15
Article 9 - LES FIGURES	16
Article 10 - TREBALL EN DOS PISTES – PASSOS DE COSTAT	17
Article 11 - LA PIRUETA I LA MITJA PIRUETA	20
Article 12 - EL PASSAGE	21
Article 13 - EL PIAFFÉ	22
Article 14 - LA REUNIÓ	23
Article 15 - LA SUMISSIÓ – LA IMPULSIÓ	23
Article 16 - LA POSICIÓ I LES AJUDES DEL GENET.....	24
CAPÍTOL II - L'EQUITACIÓ DE ADOR.....	26
Article 17- INTRODUCCIÓ	26
Article 18 - LA PIRUETA I LA MITJA PIRUETA INVERSA.....	26
Article 19 - JAMBETTE	26
Article 20 - PAS ESPANYOL	26
CAPÍTOL III - ELS AIRES ELEVATS I SALTS D'ESCOLA	27
Article 21 - INTRODUCCIÓ	27
Article 22 - EL TERRA A TERRA	27
Article 23 - LA POSADA	27
Article 24 - LA LEVADA	27
Article 25- LA CORVETA	28
Article 26- LA GRUPADA	28
Article 27 - LA BALOTADA	28
Article 28 - LA CABRIOLA	28
Article 29 - EL PAS I SALT	29
Article 30 – CONSIDERACIONS	29
CAPÍTOL IV – CONCURSOS DE DOMA D'ALTA ESCOLA ESPANYOLA	32
Article 31 – INTRODUCCIÓ	32

Article 32 – CONDICIONS DE PARTICIPACIÓ	32
Article 33 – FULL D'EXERCICIS.....	33
Article 34 – DOCUMENTACIÓ	35
Article 35 – INSCRIPCIÓ-ANUL.LACIONS	35
Article 36 – ALLOTJAMENT DE CAVALLS	36
Article 37 – VESTIMENTA	36
Article 38 – ARNESOS	38
Article 39 – PISTA	40
Article 40 – LA PRESENTACIÓ	40
Article 41 – SORTEIG ORDRE DE SORTIDA	41
Article 42 – PREMIS	41
Article 43 – EXECUCIÓ DEL FULL D'EXERCICIS	42
Article 44 – TEMPS	43
Article 45 – ELIMINACIONS.....	43
Article 46 – PUNTUACIÓ.....	44
Article 47 – CLASSIFICACIÓ	46
CAPÍTOL V – JURAT DE CAMP	47
Article 48 – PERSONAL OFICIAL DE LA COMPETICIÓ	47
CAPÍTOL VI – GALOPS	48
CAPÍTOL VII – CAMPIONAT DE CATALUNYA	49
Article 49 – ORGANITZACIÓ.....	49
Article 50 – PARTICIPACIÓ	49
Article 51 – CLASSIFICACIÓ	50
Article 52 – PREMIS	50
Article 53 – JURAT DE CAMP	50
Article 54 – SERVEI MÈDIC.....	50
Article 55 – FERRADORS	51
Article 56 – INSPECCIÓ VETERINÀRIA	51
DIRECTRIUS INSPECCIÓ	51
CAPÍTOL VIII – LLIGA FEDERACIÓ CATALANA D'HÍPICA DAEE 2014	52
Article 57 - GENERALITATS	52
Article 58 - PARTICIPACIÓ.....	52
Article 59 - CATEGORIES.....	52
CAPÍTOL XI – FULL D'EXERCICIS	55
CAPÍTOL X – GRÀFIQUES DEL CUADRILONG DE COMPETICIÓ.....	56

CODI DE CONDUCTA

La FEI exigeix a tots els involucrats en l'esport eqüestre adherir-se al seu codi de conducta, a reconèixer i acceptar que en tot moment el benestar del cavall ha de ser primordial i mai ha d'estar subordinat a influències competitives o comercials.

1. En tot moment durant la preparació i entrenament dels cavalls, el seu benestar és prioritari.

Bon maneig.

L'establució, l'alimentació i l'entrenament han de ser compatibles amb el bon maneig del cavall i no han de comprometre el seu benestar. No es tolerarà el que pugui causar sofriment físic o mental, dins o fora de la competició.

Mètodes d'entrenament

L'entrenament s'ha d'ajustar a les capacitats físiques i nivell de maduresa del cavall. No seran sotmesos a mètodes d'entrenament abusius, provocar por o per als que no han estat preparats adequadament.

Ferramenta i equip

La cura dels cascos i ferramenta serà d'un nivell alt. L'equip ha d'estar concebut i posat per evitar el risc de dolor o lesió.

El transport

Durant el transport, els cavalls estaran protegits contra les lesions i altres riscos per la salut. Els vehicles han de ser segurs i ben ventilats, amb un alt nivell de manteniment, desinfectats amb regularitat i conduïts per personal competent. Les persones que manegen els cavalls han de ser de provada competència.

Trànsit

Els viatges han de ser planejats acuradament, permetent als cavalls períodes de descans amb accés al menjar i l'aigua en línia amb les actuals directrius de la RFHE.

2. Els cavalls i els competidors han d'estar preparats, ser competents i gaudir de bona salut abans que se'ls permeti competir.

Una bona condició física i capacitat.

La participació en la competició estarà restringida als cavalls i els genets de nivell suficient.

L'estat de salut

No podran competir o seguir competint, aquells cavalls que presentin símptomes de malaltia, o coixesa o aspectes clínics preexistents, quan suposi posar en perill el seu benestar. Cal buscar assessorament veterinari sempre que hi hagi algun dubte.

El dopatge i medicació

No està permès l'ús del dopatge o l'abús dels medicaments ja que va en contra del benestar del cavall. Després de qualsevol tractament veterinari, ha de transcórrer el suficient temps que permeti la recuperació completa abans de competició.

Procediments quirúrgics

No estan permesos els procediments quirúrgics que amenacen el benestar dels cavalls que competeixen o la seguretat dels altres cavalls i / o els genets.

Egües prenyades / acabades de parir

Les eugues no han de competir a partir del seu quart mes d'embaràs o amb el poltre de rastre.

Ús indegut de les ajudes

No es permet l'abús del cavall ja sigui utilitzant ajudes naturals o ajudes artificials (ex. fusta, esperons, etc.).

3. Els concursos no poden afectar el benestar del cavall *Zones de concurs*

Els cavalls només han d'entrenar i competir en superfícies adequades i segures. Tots els obstacles estaran dissenyats tenint en ment la seguretat del cavall.

Les superfícies

Totes les superfícies de terra en què els cavalls passegin, s'entrenin o competeixin, estaran dissenyades i gestionades per reduir els factors que podrien provocar possibles lesions. S'ha de prestar especial atenció a la preparació, la composició i manteniment de les superfícies.

Condicions meteorològiques extremes

Els concursos no tindran lloc en condicions climàtiques extremes, si és que el benestar o la seguretat del cavall és pogués veure compromesa. Cal disposar de les condicions necessàries per refrescar els cavalls que competeixen en condicions de calor o humitat.

Les quadres en els concursos

Les quadres seran segures, higièniques, còmodes, ben ventilades i de mida suficient. L'alimentació i el llit, seran de bona qualitat i neta, hi haurà a disposició aigua potable, i dutxes

Condicions per viatjar

Després de la competició, el cavall estarà en condicions de viatjar, en conformitat amb les directrius RFHE.

4. S'han de fer tots els esforços per assegurar que els cavalls rebin l'atenció adequada després la competició, i que siguin tractats amb humanitat una vegada que acabi la seva carrera esportiva.

El tractament veterinari

Els veterinaris sempre han d'estar disponibles en un concurs. Si un cavall estigués ferit o esgotat durant una competició, l'atleta ha de desmuntar i el veterinari ha de comprovar l'estat del cavall.

Centres de referència

Sempre que sigui necessari, el cavall ha de ser recollit i transportat en ambulància a un centre veterinari necessari per a la seva avaluació addicional i tractament. Els cavalls ferits han de rebre el tractament necessari abans del transport.

Les lesions en la competició

S'ha de controlar la incidència de les lesions sofertes en els concursos. Les condicions dels sòls, la freqüència de les competicions i altres factors de risc han de ser examinats curosament de forma a minimitzar el nombre de lesions.

L'eutanàsia

En el cas que les lesions fossin de tal gravetat que el cavall hagués de ser sacrificat, es durà a terme per un veterinari, tan aviat com sigui possible, amb l'únic objectiu de minimitzar el patiment.

La jubilació

Es faran tots els esforços possibles per assegurar que els cavalls siguin ben tractats quan es retirin de la competició.

5. La FEI insta a tots els involucrats en l'esport eqüestre a assolir el més alt dels nivells possibles de formació en les seves àrees dedicades al cura i maneig del cavall de competició.

PREÀMBUL

La Doma d'Alta Escola Espanyola la definirem com el conjunt d'exercicis i moviments que es practiquen a la Doma Clàssica, la Equitació de Adorno i els Aires Alts, però impregnant-li de connotacions de la nostra tradició, cultura i del "*Sentir Eqüestre*".

Aquest reglament recull les normes amb les quals la Federació Catalana d'Hípica regula la competició territorial de Doma d'Alta Escola Espanyola a Catalunya.

Conté totes les modificacions aprovades per la Comissió i **entrarà en vigor l'1 de març de 2017**. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta edició, tots els textos relatius a la mateixa apareguts amb anterioritat queden derogats.

Totes les circumstàncies no poden estar previstes en aquesta edició. En Ocasions excepcionals o fortuïtes, correspon al Jurat de Camp decidir, sempre esportivament.

Per a qualsevol consulta que no estigui prevista en aquesta edició, s'acudirà al Reglament General, Veterinari o Disciplinari que anualment edita la RFHE.

CODI ÈTIC

Aquest codi és una adaptació del "Codi d'Ètica de l'Esport" del Consell Superior d'Esports.

El Codi Ètic tracta de preservar i fomentar els valors esportius més essencials i entre ells, els que suposen la defensa de l'honor i la lleialtat en l'exercici esportiu.

El joc net és fonamentalment el respecte a les regles del joc i reglaments, però també inclou conceptes tan nobles com amicitat, respecte a l'adversari, als àrbitres i l'esperit esportiu. El joc net és a més d'un comportament, una manera de pensar i una actitud vital favorable a la lluita contra la trampa i l'engany. El compromís que s'adquireix amb la sola participació en organitzacions esportives, imposa una actuació decidida contra la trampa, la manipulació i l'adulteració de qualsevol índole dels resultats i les actuacions esportives. Especialment, aquest compromís arriba a la lluita contra el dopatge, la violència física i verbal, l'engany

Les persones i específicament, esportistes, pares, educadors, tècnics, àrbitres, directius..., hauran de guardar un comportament de respecte i de compromís amb el joc net. També els qui assisteixin a una competició esportiva, com aficionats, hauran d'assumir la seva quota de responsabilitat amb el joc net i de bon comportament dins dels recintes esportius.

Aquest Codi d'Ètica només serà eficaç si, tots els actors del món de l'esport estan disposats a assumir voluntàriament les seves responsabilitats amb el joc net.

Els esportistes, tècnics i dirigents esportius respectaran les decisions dels jutges, acceptant les seves resolucions, i poden exercir el seu legítim dret als recursos que estableixi la legislació vigent.

Hauran d'acreditar que el joc net i el respecte a les normes del joc i reglaments estan per sobre dels seus interessos i que tant en la victòria com en la derrota, en l'èxit com en la decepció, la seva comportament públic s'ajusti als principis de respecte a l'adversari i d'expressió de legítim orgull sense detriment del rival.

CAPÍTOL I – DOMA

Article 1 - LA PARADA

A la parada, el cavall ha de romandre atent, immòbil, dret, aplomat sobre les seves quatre extremitats i ben quadrat d'anteriors i posteriors. El coll sostingut, sent el clatell el punt més alt, i el cap lleugerament davant de la vertical. El cavall pot mastegar tranquil·lament l'embocadura, mantenint un lleuger contacte amb la mà del genet, i disposat a partir cap endavant a la menor indicació d'aquest.

La parada s'obté per un desplaçament del pes del cavall cap al terç posterior, mitjançant una acció correcta i creixent del seient i les cames del genet, que empenyen el cavall cap endavant sobre una mà, que el reté cada vegada més, però suaument, fins aconseguir una parada gairebé instantània, però mai brusca i en el lloc prèviament fixat.

La parada tindrà una durada d'almenys 3 segons. Durant la salutació el cavall romandrà aturat.

Article 2 - EL PAS

El pas és un aire franc i actiu en el qual les extremitats del cavall segueixen, una darrere de l'altra, sense suspensió, en quatre temps ben marcats i sostinguts. El pas és l'acció menys elevada, més lenta i suau de totes les marxes.

Quan les batudes de l'anterior i posterior d'un mateix costat s'acosten, el pas tendeix a convertir-se en un pas lateral. Aquesta irregularitat que pot arribar a la ambladura, que és un greu deteriorament de l'aire de pas i s'ha de penalitzar.

És en aquest aire en què millor es noten les imperfeccions de la doma. Aquesta és la raó per la qual no se li pot demanar a un cavall al pas "estar a la mà" res més que en funció del seu grau d'entrenament. Una reunió massa prematura altera no només el pas reunit, sinó també el pas mitjà i el pas llarg.

Cal distingir el pas reunit, el pas mitjà, el pas llarg i el pas lliure:

1. Pas reunit

El cavall, mantenint la posta a la mà, marxa resolt cap endavant amb el coll elevat i arquejat, mostrant clarament que se sosté per si mateix. La direcció del cap s'aproxima a la vertical, mantenint un contacte moll amb la boca. Les extremitats posteriors es remeten amb un bon joc dels garrons. L'aire del cavall roman decidit i enèrgic, amb una successió regular del suport de

les extremitats. Cada batuda cobreix menys terreny que en el pas mitjà, és més elevat ja que cada articulació mostra una major flexió i el cavall se sosté clarament. El pas reunit és més curt que el pas mitjà, amb la finalitat de no arribar a ser precipitat o irregular, però és més actiu.

2. Pas Mitjà

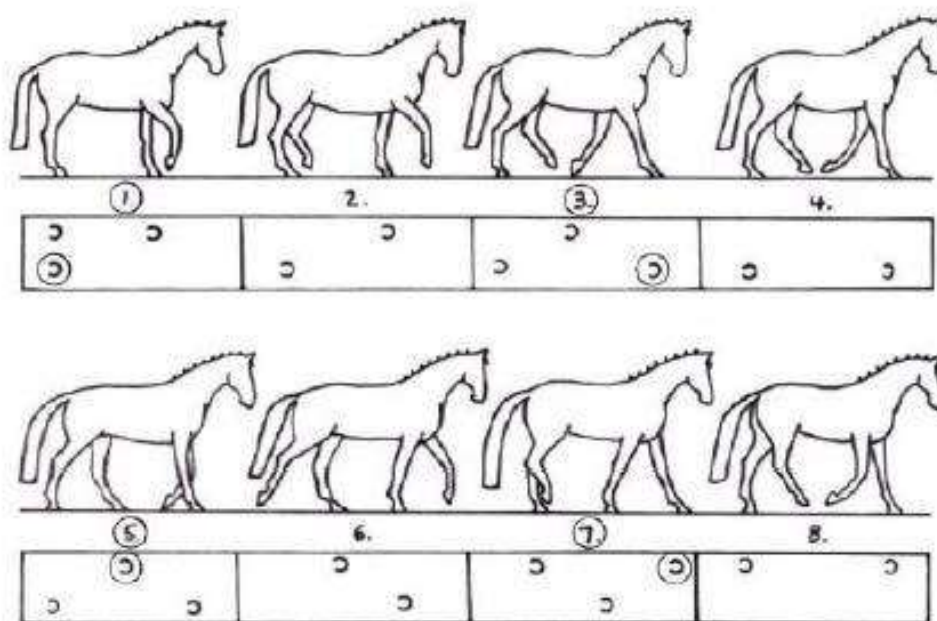
És un pas franc, regular i solt amb una amplitud mitjana. El cavall, mantenint la posta a la mà marxa enèrgicament, però amb calma, amb un pas igual però decidit. Els cascos posteriors trepitgen davant de les empremtes dels anteriors. El genet manté un suport molla i constant amb la boca del cavall.

3. Pas llarg

Al pas llarg el cavall cobreix el màxim terreny possible però sense precipitació i sense alterar el ritme de les petjades. Els cascos posteriors sobrepassen àmpliament per davant de les empremtes dels cascos anteriors. El genet permet al cavall estendre i baixar el seu coll, avançar el cap, però sense perdre mai el contacte amb la mà.

4. Pas lliure

És un aire de descans en el qual se li dóna al cavall sencera llibertat per estendre el seu coll i abaixar el cap.

Article 3 - EL TROT

El trot és un aire en dos temps separats per un temps de suspensió. El cavall marxa per bípedes diagonals, amb suports simultanis de l'anterior i posterior corresponents (anterior esquerre, posterior dret i viceversa).

El trot sempre franc actiu i regular en les seves petjades, ha de ser iniciat sense dubtar. Amb activitat dels malucs i mobilitat dels posteriors.

La qualitat del trot es mideix per la impressió del conjunt, la regularitat i la elasticitat dels gambades, deguts a la flexibilitat del dors i el bon remetiment dels posteriors, així com l'aptitud per conservar el mateix ritme i un equilibri natural.

Cal distingir el trot reunit, allargament dels gambades, trot de treball, trot mitjà i trot llarg.

1. Trot reunit

El cavall, mantenint la posta en mà avançada decididament, amb el coll elevat i arquejat, amb un franc remetiment dels posteriors i mantenen la impulsió, permetent així la llibertat a l'esquena per manejar-se en totes les direccions. El cavall dona gambades més curts que en els altres trots, però es manté més lleuger, mòbil, enèrgic i elevat.

2. Allargament de les gambades

Consisteix en ampliar els gambades de trot. És una variant entre el trot de treball i el trot mitjà, quan el nivell d'entrenament del cavall encara no és suficient per al trot mitjà.

3. Trot de treball

És l'aire intermedi entre el trot reunit i el trot mitjà en el qual un cavall que encara no està entrenat ni a punt per als moviments reunits presenta un bon equilibri, sempre a la posta en mà marxa cap endavant amb gambades iguals i elàstics romanent molt actives les malucs. L'expressió "malucs actives" simplement subratlla la importància de la impulsió que ve de l'activitat del terç posterior.

4. Trot mitjà

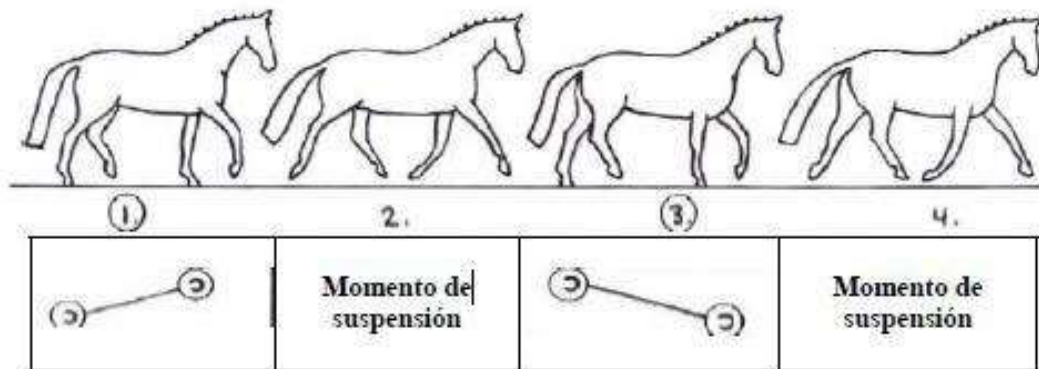
El trot mitjà és un aire entre el trot de treball i el trot llarg, però més elevat i rodó que el llarg. El cavall avança decididament, allarga moderadament les seves gambades amb una franca impulsió procedent del terç posterior. El genet permet al cavall, mantenint la posta en mà, col·locar el cap més

endavant de la vertical que en el trot reunit i en el de treball, al mateix temps li permet baixar lleugerament el cap i el coll. Els gambades han de ser regulars i el moviment equilibrat i solt.

5. Trot llarg

En el trot llarg el cavall cobreix el màxim terreny, mantenint el mateix ritme i allargant les gambades al màxim gràcies a un gran impuls del terç posterior. El genet manté una relativa posta en mà que li permet baixar i allargar el coll. Els cascos no han de trepitjar darrere de la seva projecció sobre el terra. El funcionament dels anteriors i els posteriors ha de mostrar similitud en l'extensió (paral·lelisme). Tot el moviment ha de ser equilibrat i la transició al trot reunit s'ha d'executar amb suavitat, carregant el pes en el terç posterior.

6. Tot el treball al trot deu ser executat assegut, sempre que el text del full no indiqui el contrari.

Article 4 - EL GALOP

El galop és un aire a tres temps en el qual, al galop a la dreta, per exemple, els suports se succeeixen en el següent ordre: posterior esquerre, bípede diagonal esquerre (l'anterior es desplaça simultàniament amb el posterior dret) i anterior dret, seguits per un temps de suspensió, amb les quatre extremitats en l'aire, abans de començar la gambada següent.

El galop s'ha d'iniciar sense dubtar, sempre a gambades regulars, cadenciat i executats amb lleugeresa.

La qualitat del galop es mesura per la impressió de conjunt, la regularitat, la lleugeresa de l'aire, la tendència costa amunt, la cadència degudes a l'acceptació de l'embocadura amb un clatell flexible i al remetiment dels

posteriors amb una activa acció de garrons, així com per la capacitat per mantenir el mateix ritme i un equilibri natural, fins i tot després d'una transició d'un galop a un altre. El cavall ha de romandre sempre dret en les trajectòries rectes, i correctament incurvat en les trajectòries corbes.

Es distingeix el galop reunit, allargament dels gambades, galop de treball, galop mitjà i el galop llarg.

1. Galop reunit

El cavall, mantenint la posta en mà, es desplaça amb el coll elevat i arquejat. Aquest aire es caracteritza per la lleugeresa i elevació del terç anterior i el remetiment del posterior, és a dir, l'esquena soltes, lliures i mòbils i els malucs molt actives. Els gambades del cavall són més curts que en els altres tipus de galop, però està més lleuger i la seva mobilitat augmenta.

2. Allargament de les gambades

Consisteix en ampliar els gambades de galop. És una variant entre el galop de treball i el galop mitjà quan el nivell d'entrenament del cavall encara no és suficient per al galop mitjà.

3. Galop de treball

És un aire intermedi entre el galop reunit i el galop mitjà. En aquest aire un cavall que encara no estigui entrenat ni a punt per als moviments reunits, presenta un bon equilibri. Sempre mantenint la posta en mà marxa cap endavant amb gambades iguals, lleugers i cadenciat, sent de vital importància la impulsió que ve del terç posterior.

4. Galop mitjà

És un aire intermedi entre el galop de treball i el galop llarg. El cavall marxa cap endavant decididament conservant l'equilibri, allarga moderadament les seves gambades amb una franca impulsió que procedeix del terç posterior. El genet permet al seu cavall, mantenint la posta en mà col·locar el cap lleugerament davant de la vertical (més accentuada que en el galop reunit i de treball) i baixar el cap i el coll. Les gambades han de ser amplis i el més regulars possibles, i el moviment, en conjunt, equilibrat i solt.

5. Galop llarg

Al galop llarg, el cavall cobreix el màxim de terreny. Conservant el mateix ritme, allarga les seves gambades al màxim, sense perdre la tranquil·litat i la lleugeresa, gràcies a una gran impulsió que ve del terç posterior. El genet

permet al seu cavall que baixi el cap i allargui el coll, traient més o menys la punta del nas, però mantenint la posta en mà i la mobilitat de la mandíbula. La cadència en les transicions de galop s'ha de mantenir.

6. Galop en baratat

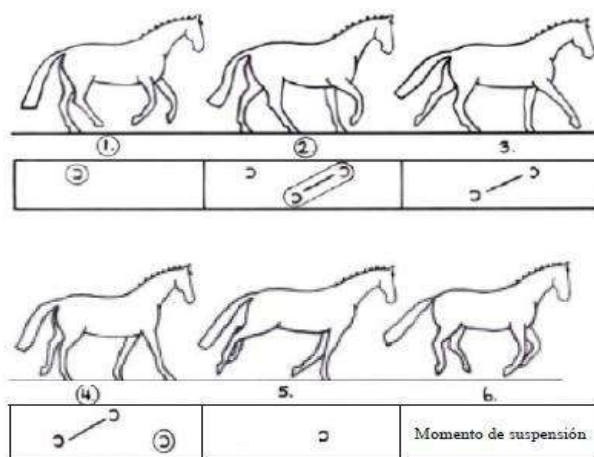
És un moviment en què el genet, per exemple, sobre un cercle a mà esquerra, fa voluntàriament que el seu cavall galop a mà dreta, i viceversa. El galop en baratat és un exercici de flexibilitat. El cavall conserva la seva col·locació natural, amb un lleuger plec de nuca, cap al costat exterior del cercle i per tant cap a la mà sobre la qual galopa. El cavall es manté incurvat cap al costat corresponent al seu galop. La seva conformació s'oposa a la incurvació de la columna vertebral sobre el cercle descrit. El genet, evitant tota contorsió, causa de contracció i desordre, s'esforçarà sobretot a impedir als malucs desplaçar cap al costat exterior del cercle i limitarà les exigències al grau de flexibilitat del cavall.

7. Canvi de peu simple

El canvi de peu simple amb passos intermedis es un canvi de peu en què el cavall a galop cau al pas i després de tres o quatre passos a aquest aire, torna a sortir al galop amb l'altre peu.

8. Canvi de peu

És un canvi de peu en l'aire, executat en estreta relació amb el temps de suspensió que segueix a cada gambada de galop. Els canvis de peu es poden executar aïllats o en sèries, és a dir, cada quatre, tres o dues gambades, o al gambada. Fins i tot en les sèries, el cavall ha de romandre lleuger, tranquil i recte, amb una impulsió sempre activa. Tant el ritme com l'equilibri no han de ser modificats durant tot el moviment. En les sèries, el grau de reunió és menor que el que s'exigeix per al galop reunit, per tal d'evitar un escurçament dels gambades i una disminució de la lleugeresa i facilitat dels canvis de peus en sèries.

Article 5 - EL PAS ENRERE

El pas enrere en un moviment de retrocés, simètric, en el qual les extremitats s'eleven i donen suport per bípedes diagonals. Les extremitats s'han d'elevar clarament i els posteriors conservar bé la seva línia.

Durant la parada o immobilitat que precedeixen el pas enrere així com durant aquest moviment, el cavall ha de romandre a la mà, conservant sempre el desig de sortir cap endavant.

Tota anticipació o precipitació en el moviment, tota resistència o defensa en la mà, tota desviació dels malucs, tota separació o mandra dels posteriors i tot arrossegar dels anteriors, són faltes greus.

Si durant un exercici, el trot o el galop ve a continuació d'un pas enrere, el cavall ha de sortir immediatament a aquell aire, sense parada i sense passos intermedis.

Article 6 - LES TRANSICIONS

Els canvis d'aire i velocitat s'han de fer amb rapidesa però amb suavitat i sense brusquedats. El ritme anterior s'ha de conservar fins al moment en què el cavall pren el nou aire o marca la parada. El cavall ha de romandre lleuger a la mà i tranquil, mantenint una correcta col·locació.

El mateix cal dir per a les transicions d'un moviment a un altre, per exemple, les de "Passage" a "Piaffer" o viceversa.

Article 7 - LA MITJA PARADA

La mitjana parada ha de ser gairebé inapreciable. Es el resultat d'una acció gairebé simultània i coordinada del seient, les cames i les mans del genet.

Té per objecte augmentar l'atenció i l'equilibri del cavall abans d'executar algun moviment o transicions a aires inferiors o superiors.

Article 8 - ELS CANVIS DE DIRECCIÓ

En els canvis de direcció el cavall ha d'ajustar la seva incurvació a la trajectòria que segueix, romanent flexible i obeint les indicacions del genet sense resistència o alteració de l'aire, ritme o velocitat.

Els canvis de direcció es poden executar de les següents formes:

- Doblar en angle recte, inclòs el pas dels angles, (un quart de volta d'aproximadament 6 metres de diàmetre)
- Diagonal curta o llarga.
- Mitjanes voltes i mitjans cercles, amb canvi de mà.
- Mitjanes piruetes i girar sobre els posteriors.
- Bucles d'una serpentina.
- Contracanvis de mà en ziga-zaga *. El genet ha de redreçar el cavall durant un moment abans de canviar de direcció.
* Zig-zag: Moviment que es compon de més de dos suports amb canvi de direcció.

Article 9 - LES FIGURES

Volta - Cercle

La volta és un cercle de 6 metres de diàmetre, si fos major de 6 metres es diu CERCLE indicant el diàmetre d'aquest.

La Serpentina

La serpentina es compon de semicercles units per una línia recta. Quan el cavall passa per la línia recta ha de romandre paral·lel al costat menor del quadrilong.

La longitud de la línia recta varia en funció de la mida dels semicercles.

El vuit

Aquesta figura consisteix en dues voltes o cercles de la mateixa mida, units al centre del vuit. El genet ha de redreçar un instant el cavall al centre de la figura abans de canviar de direcció.

Article 10 - TREBALL EN DOS PISTES – PASSOS DE COSTAT

Cal distingir els següents moviments:

1. Cessió a la cama
2. Esquena endins
3. Cara al mur
4. Gropa al mur
5. Apoyos

El treball en dos pistes té per objecte:

- Perfeccionar l'obediència del cavall d'acord amb les ajudes del genet.
- Flexibilitzar el cavall en el seu conjunt i així augmentar la llibertat de les espatlles i la soltesa del terç posterior, tant com l'elasticitat de la unió entre la boca, la clatell, el coll, el dors i els malucs.
- Perfeccionar la cadència i harmonitzar l'equilibri en els diferents aires.
- Desenvolupar i augmentar el remetiment del peu interior i com a conseqüència, la reunió.

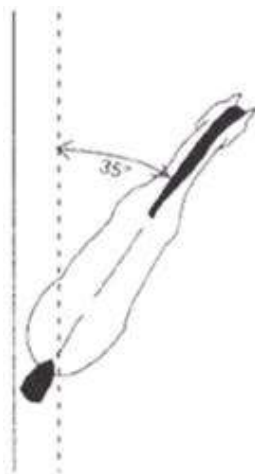
En tots els moviments en dues pistes s'ha d'entendre per costat interior aquell cap al qual el cavall està plegat o incurvat. El costat oposat serà, per tant, el exterior.

1. LA CESSIÓ A LA CAMA

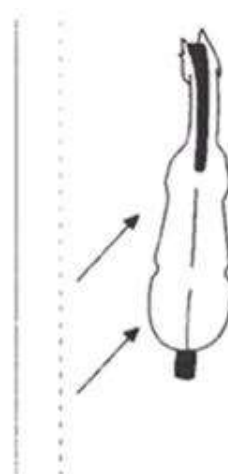
El cavall es manté gairebé recte, excepte un lleuger plec del clatell cap al costat oposat a la direcció sobre la qual es desplaça, el genet ha de veure només l'ull i el narius del costat del plec. Les extremitats del costat interior cavalquen per davant de les del costat exterior. El cavall mira en la direcció oposada al sentit de la marxa.

La cessió a la cama és la base fonamental del treball en dues pistes i ha de començar a practicar abans que qualsevol treball reunit. Ja en un grau més avançat, la "esquena endins" és el millor exercici de flexibilitat per tornar al cavall elàstic, lliure i fàcil, millorant la franquesa, l'elasticitat i la regularitat dels aires, així com l'harmonia, la lleugeresa i la soltesa dels moviments.

Es pot executar "sobre la diagonal". En aquest cas el cavall ha de romandre el més paral·lel possible als costats majors del quadrilong, encara que el terç anterior ha de precedir lleugerament el posterior. També pot realitzar aquest moviment "al llarg del mur", en aquest cas l'angle que forma el cavall amb la direcció del moviment no haurà de ser superior a 35 graus.

CESSIÓ A LA CAMA AL LLARG DEL MUR

CESSIÓ A LA CAMA SOBRE LA DIAGONAL

2. PASSOS DE COSTAT

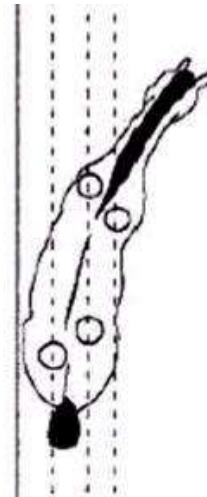
En tots els passos de costat: esquena dins, cara al mur, gropa al mur i recolzaments, el cavall ha de incurvat notablement, marxant amb el terç anterior i posterior descrivint dues pistes diferents.

Ja que, des d'un punt de vista general, la incurvació o plec del clatell i el coll repercuteixen en el conjunt de la columna vertebral, aquest plec o incurvació mai han de ser excessius, ja que entorpirien l'equilibri i la facilitat del moviment.

En el treball en dues pistes l'aire ha de ser fàcil i regular, mantingut per una impulsió constant. No obstant això, ha de seguir sent solt, cadenciat i equilibrat.

2.1 ESQUENA ENDINS

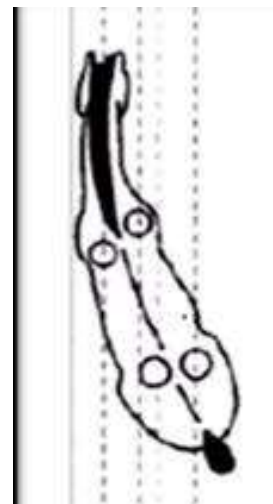
El cavall està lleugerament incurvat al voltant de la cama interior del genet. Les extremitats del costat interior cavalquen per davant de les del costat exterior. El cavall mira en direcció oposada al sentit de la marxa. . L'esquena endins executada correctament (el cavall incurvat des del cap a la gropa, al voltant de la cama interior del genet) no és només un exercici de flexibilitat, sinó també de reunió. El posterior interior avança sota la massa del cavall seguint la mateixa pista que el anterior exterior. El cavall mira en direcció oposada al sentit de la marxa. Aquest exercici s'executa al trot reunit.

.....

2.2 CARA AL MUR

El cavall està lleugerament incurvat al voltant de la cama interior del genet. Les extremitats del costat exterior cavalquen per davant de les del costat interior. El cavall mira en la direcció del moviment. La cara al mur s'executa al llarg del mur i sobre la línia del centre. L'angle que forma el cavall amb la direcció del moviment serà aproximadament de 30 graus i el terç anterior anirà per davant del posterior i la cara per davant de l'anterior.

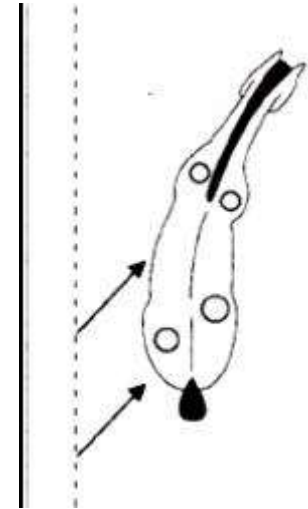
2.3 GRUPA AL MUR

És un moviment idèntic a l'anterior, només que en aquest és la gropa la qual va desplaçant-se al llarg del mur. En conseqüència tots els principis i condicions que concerneixen a la cara al mur són d'aplicació per aquest aire.

2.4 APOYOS

És una variant de la cara al mur realitzada en la diagonal en lloc de al llarg del mur. El cavall ha d'estar lleugerament incurvat al voltant de la cama interior del genet amb per donar una major llibertat i mobilitat a les esquena, el que fa al moviment més fluid i elegant. El terç anterior ha de precedir lleugerament el posterior. Les extremitats del costat exterior cavalquen per davant de les del costat interior. El cavall mira en la direcció del moviment. Durant el moviment s'ha de conservar la mateixa cadència i equilibri. L'angle que forma amb la línia traçada va de 35 ° a 45 °.

Article 11 - LA PIRUETA I LA MITJA PIRUETA

La pirueta i/o la mitjana pirueta és un cercle i/o semicercle en dues pistes amb un radi igual a la longitud del cavall, en el qual el terç anterior gira al voltant dels malucs.

Les piruetes i les mitges piruetes es fan normalment al pas o al galop reunit, però també poden fer-se al "Piaffe".

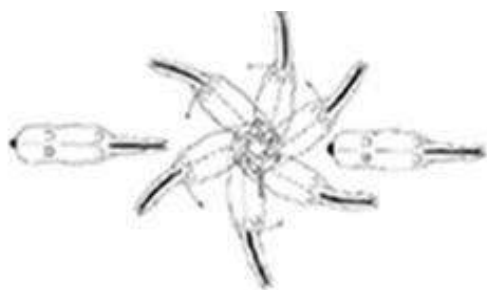
A la pirueta i/o mitjana pirueta els anteriors i el posterior exterior es desplacen al voltant del posterior interior, que serveix d'eix i s'ha de mantenir en la seva empremta o lleugerament davant d'ella, elevant-se a cada gambada, "batent".

Sigui qualsevol l'aire a què es realitzen la pirueta o la mitja pirueta, el cavall lleugerament incurvat al costat cap al qual gira, ha de romandre en la mà amb un lleuger contacte. Ha de girar amb facilitat i sense brusquedat, conservant el ritme i la regularitat de les petjades de les extremitats. La clatell roman en el punt més elevat durant tot el moviment.

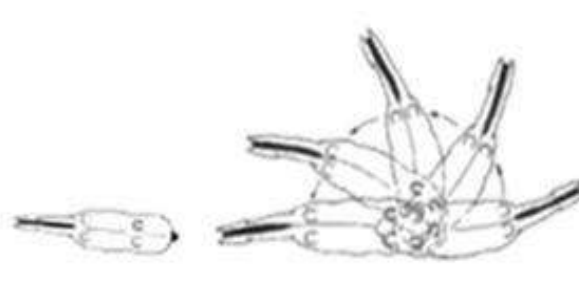
Durant el moviment de la pirueta i de la mitjana pirueta, el cavall ha de conservar la seva impulsió, no marcar mai el menor moviment cap enrere ni separar del seu eix. Si el posterior interior no s'eleva i baixa al mateix ritme que l'exterior, l'aire no és regular.

En l'execució de la pirueta o mitja pirueta al galop, el genet demanarà al seu cavall una reunió accentuada conservant una perfecta lleugeresa; els malucs sota la gropa i baixos, i mostrant una bona flexió de les articulacions. Els gambades de galop abans i després de la pirueta són part integrant del moviment i han d'estar caracteritzats per una activitat i una reunió accentuada, mantenint l'equilibri mentre el cavall progressa en aquest aire.

L'apreciació de la qualitat de la pirueta i mitja pirueta està fundada en la soltesa, lleugeresa, cadència i regularitat, així com en la precisió i la facilitat en les transicions. En les piruetes i mitjanes piruetes al galop ha d'haver més acord entre l'equilibri, l'elevació i el nombre de batudes (de quatre a sis per a la pirueta i de dos a tres per la mitjana pirueta, són els desitjables).

PIRUETA

MITJA PIRUETA

Article 12 - EL PASSAGE

El passage és un trot reunit, molt elevat i molt cadenciat. Es caracteritza per un remetiment pronunciat dels malucs i una flexió més accentuada dels genolls i dels garrons, així com l'elegància i l'elasticitat del moviment. Cada bípede diagonal s'eleva i baixa alternativament amb un ritme cadenciat i una suspensió prolongada.

En principi, la punta del casc de l'anterior elevat puja fins a la meitat de la canya de l'anterior recolzat. La punta del casc del posterior elevat puja lleugerament per sobre del garreta del posterior recolzat.

El coll s'ha d'eleva arquejat, la creu puja i els posteriors es remetent fent descendir la gropa, el clatell serà el punt més elevat i el cap aproximant-se a la vertical. La posada en mà romandrà lleugera i permet al cavall passar tranquil·lament del passage al piaffe i al revés, sense esforç aparent i sense alteració del ritme, amb una impulsió sempre activa i generosa.

La irregularitat de les petjades dels posteriors, el balanceig lateral del terç anterior o dels malucs, la no diagonalització dels bípedes, els posteriors fora de la massa són faltes greus i es penalitzaran.

Entre el passage i el trot reunit cadenciat ha d'haver una gran i clara diferència.

En els apoyos en passage haurà de donar-se un mínim de 10 gambades a ambdues mans.

Article 13 - EL PIAFFÉ

El piaffé és un moviment diagonal extremadament reunit, elevat i cadenciat, fent l'efecte d'un trot sobre el mateix terreny. El dors del cavall és flexible i elàstic. La gropa descendeix lleugerament, els malucs i els garrons, estan actius i ben remetits donen a l'esquena i a tot el terç anterior una gran lleugeresa, llibertat i mobilitat. Cada bípede diagonal s'aixeca i dóna suport alternativament amb una mateixa cadència i una suspensió lleugerament prolongada.

La punta del casc de l'anterior elevat arriba a la meitat de la canya de l'altre anterior recolzat, la punta del casc del posterior elevat arriba just a sobre del garreta del posterior recolzat.

El coll ha d'estar elevat i arquejat, sent el clatell el punt més alt. La posada en mà roman lleugera i la nuca flexible, el cavall guarda un contacte molla sobre unes regnes tenses. El dors del cavall s'eleva i baixa en un moviment flexible, cadenciat i harmoniós.

El piaffé ha d'estar sempre animat per una impulsió enèrgica i caracteritzat per un equilibri perfecte, donant sempre la impressió de romandre en el lloc. Ha de tenir una tendència visible a avançar que es manifesta per l'ardent disposició del cavall d'anar endavant tan aviat com se li demani. Se li pot permetre que avanci una empremta en cada gambada.

El menor moviment retrògrad, la irregularitat del moviment dels posteriors, el encreuament dels anteriors o dels posteriors, el balanceig del terç anterior o de les malucs, enfonsar la creu elevat el clatell, deficient activitat de les mans en relació amb els peus, són faltes greus.

Article 14 - LA REUNIÓ

La seva finalitat és desenvolupar la regularitat i l'equilibri del cavall, equilibri més o menys alterat pel pes del genet. Millorar la capacitat del cavall per baixar el seu gropa i passar els seus posteriors en profit de la lleugeresa, elevació de la creu i mobilitat del terç anterior. Afavorir la soltesa i lleugeresa del cavall i fer més agradable la seva munta.

Els millors mitjans per obtenir bons resultats són els passos de costat, la cara al mur, gropa al mur, esquena dins i sobretot amb les mitjanes parades. La reunió prové d'un augment del remetiment dels posteriors, de les articulacions plegades i flexibles sota la massa, gràcies a una acció discontinua del seient i de les cames del genet, empenyent el cavall cap endavant sobre una mà més o menys estacionària o que reté. En conseqüència, la reunió no és el resultat de l'escurçament de l'aire per mitjà d'una acció de la mà que resisteix, sinó al contrari, de l'ús del seient i de les cames del genet per aconseguir el remetiment dels posteriors sota la massa.

Les extremitats posteriors no s'han de remetre massa baix la massa, perquè el moviment es veuria dificultat per un excessiu escurçament de la base del cavall. En aquest cas, la línia superior s'allarga i s'eleva amb relació a la inferior, l'estabilitat es compromet i el cavall no pot trobar un equilibri harmoniós i correcte.

D'altra banda quan la base d'un cavall és massa llarga i no pot o rebutja remetre els seus posteriors, no arribarà mai a una reunió correcta, caracteritzada per la "soltesa i lleugeresa" d'una impulsió, que prové de l'activitat del terç posterior.

La posició del cap i del coll d'un cavall en els aires reunits és, per la seva naturalesa, funció del seu grau d'entrenament i, en part, de la seva conformació. Es caracteritza per un coll que s'eleva de forma harmoniosa desde la creu fins al clatell, punt culminant, i amb el nas lleugerament per davant de la vertical.

Article 15 - LA SUMISSIÓ – LA IMPULSIÓ

Impulsió és el terme empleat per descriure la transmissió d'una energia propulsora, ardent i activa però controlada, trobant el seu origen en els malucs i animant el potencial atlètic del cavall. La seva bona expressió no pot mostrar

res més que pel dors flexible i elàstic del cavall que el porta a un contacte suau amb la mà del genet.

La velocitat per si mateixa té poc a veure amb la impulsió, el resultat és sovint un aplanament dels aires. Una característica visible de la impulsió és una millor flexibilitat de les articulacions posteriors, en una acció continuada i no irregular. Els garrons quan els posteriors s'aixequen, deuen immediatament anar cap endavant abans que elevar-se i sobretot mai cap enrere. Un dels primers components de la impulsió és la tendència del cavall a romandre en l'aire abans que sobre el sòl. . Només ens referirem a impulsió per a aquells aires que tinguin temps de suspensió.

La impulsió és una condició prèvia per a una bona reunió, tant al trot com a galop.

Si no hi ha impulsió, no hi ha res de reunir.

Submissió no significa subordinació sinó una obediència demostrada per l'atenció, la bona disposició i la confiança del cavall, així com l'harmonia, la lleugeresa i la facilitat en l'execució dels diferents moviments.

El grau de submissió es manifesta també per la forma en què el cavall accepta l'embocadura, amb un contacte lleuger i una nuca flexible, o resistint o fugint de la mà del genet, que el porta a estar "davant" o "darrere" de la mà, segons els casos.

Si el cavall treu la llengua, si la passa per sobre del ferro o bé "se l'empassa", si grinyola les dents o mou violentament la cua, són normalment signes de nerviosisme, tensió o resistència per part seva. Els jutges han de tenir això en compte tant en les notes del moviment com en la nota de conjunt "submissió".

La rectitud també és una part important de la submissió. Un cavall va recte quan els anteriors estan alineats davant dels posteriors, tant en trajectòries rectes com corbes i quan accepta incurvar-se per igual a ambdues mans.

Article 16 - LA POSICIÓ I LES AJUDES DEL GENET

Tots els moviments ha de ser obtinguts sense esforç aparent del genet. Aquest ha d'estar assegut, aplomat, els ronyons i els malucs flexibles, les cuixes i les cames fixes, els peus paral·lels i ben descendits, el bust solt, lliure i dret, les mans baixes i properes, sense tocar-se ni tocar el cavall, i els polzes el punt més alt, els colzes i els braços prop del cos. Això és el que li permet al genet de seguir els moviments del cavall sense alterar-li ni violentar-li, i servir-se de les ajudes de manera imperceptible.

El seient té tanta importància com l'acció de les mans i de les cames. Només un genet que sap sostenir o relaxar els seus ronyons en el moment oportú està en condicions d'actuar correctament sobre el cavall.

L'ús de la veu en qualsevol forma, l'espetec de la llengua aïllat o repetit, són faltes greus que fan baixar almenys dos punts la nota del moviment durant el qual ha tingut lloc, així com en la nota de seient i posició del genet.

CAPÍTOL II - L'EQUITACIÓ DE ADORN

Article 17- INTRODUCCIÓ

Hi ha un grup de moviments i aires artificials, vistosos i brillants, que es demanen amb les mateixes ajudes utilitzades en la doma, usant en alguns les convencionals, però que no vénen com a conseqüència d'elles, sinó per l'ensenyament especial i independent de la mateixa, i reben el nom de "*Equitació d'adorn*".

Els aires i moviments més generalment usats són: pirueta inversa, jambette, piruetes inverses en tres remes i pas espanyol.

Article 18 - LA PIRUETA I LA MITJA PIRUETA INVERSA

És la rotació del terç posterior al voltant de l'anterior, servint d'eix de gir la mà interior que ha de batre sobre el propi terreny, mentre que l'altra mà guanya terreny al voltant de l'eix de gir.

Article 19 - JAMBETTE

El jambette és l'extensió completa d'un membre anterior en l'horitzontal, o molt prop d'ella, estant el cavall a la parada i amb les restants extremitats immòbils.

Aquest exercici serveix com a preparació al pas espanyol.

Article 20 - PAS ESPANYOL

Aquest pas es diferencia de l'ordinari en què les mans, el cavall, les eleva amb gran brillantor i completament estirades fins molt a prop de l'horitzontal, marcant cadascuna de les quatre extremitats seu temps de sosteniment. Aquest moviment ha de ser molt lent i cadenciat.

El braç estès ha de caure a terra en la vertical de la màxima extensió, a fi de no produir un retrocés d'aquesta extremitat que reduiria l'avanç del cavall.

Es premiarà la mobilitat de l'esquena del cavall, la descontracció del coll i l'amplitud i remetiment dels posteriors.

El pas espanyol segueix sent pas, per tant ha de tenir quatre temps diferenciats i cadenciats.

CAPÍTOL III - ELS AIRES ELEVATS I SALTS D'ESCOLA

Article 21 - INTRODUCCIÓ

Els aires elevats són aquells aires en què el cavall eleva el seu terç davanter del sòl arribant al màxim grau de reunió que pot desenvolupar el cavall.

Es consideren aires elevats: el terra a terra, la posada i la levada.

Els salts d'escola són aquells en què el cavall es desenganxa del sòl amb les quatre extremitats per executar un salt controlat, especialitzant-se els cavalls en alguns d'ells.

Article 22 - EL TERRA A TERRA

És un galop a salts de dos temps, marcat el primer per les mans i el segon pels peus que donen suport a terra al mateix temps, portant sempre el cavall un lateral més avançat que l'altre, per a indicar la base del galop, a dreta o esquerra.

Quan es fa en dues pistes és la "Chaza". En l'actualitat realitzar-ho en dues pistes es considera una evasió per falta d'impulsió.

Article 23 - LA POSADA

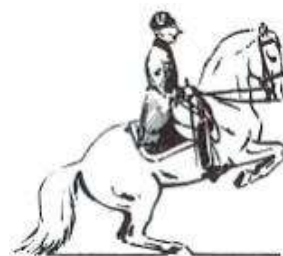
Aquest moviment consisteix en l'elevació del terç anterior sobre el posterior. El cavall ha de tenir el cap i coll col·locats, els peus quiets i recolzats, les mans doblegades pels genolls a la mateixa alçada i recollides.

La inclinació del tronc ha de formar un angle de 45 graus amb el terra.

Com més temps estigui en suspensió sense que el cavall mogui els braços o manotejos, més meritòria serà la posada i els jutges han de premiar.

Article 24 - LA LEVADA

Aquest moviment és igual que la posada amb l'única diferència que el cavall es manté dret sobre els posteriors formant un angle de aproximadament 30 graus. . Es valorarà el grau de reunió i el temps de permanència en suspensió.

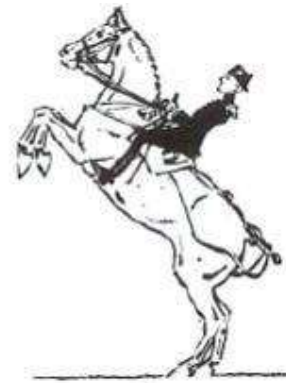

Article 25- LA CORVETA

Consisteix en l'elevació del terç anterior sobre el posterior, donant aquest últim un salt endavant per impulsar la massa.

Perquè aquest moviment sigui correcte el cavall ha de donar com a mínim dos salts, abans de donar suport al terç anterior a terra.

Es recomana que el cavall entri a la corveta des del piafé o el terra a terra.

Article 26- LA GRUPADA

És un moviment on el cavall es projecta en l'aire introduint els peus sota de la massa, les mans replegades i col·locant els quatre cascos a la mateixa alçada, sense que es vegin les ferradures. És la primera fase de l'ensenyament de la cabriola.

Article 27 - LA BALOTADA

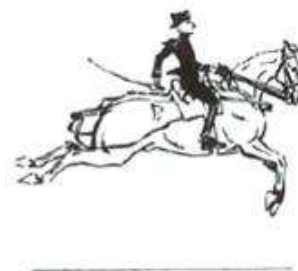
És el salt de la grupada, amb l'única diferència que els peus, en lloc de col·locar sota de la massa, els encongeix alhora com si anés a donar un parell de guitzes, quedant els quatre cascos a la mateixa alçada però manifestant les ferradures.

És la segona fase de l'ensenyament de la cabriola.

Article 28 - LA CABRIOLA

És l'aire elevat per excel·lència. El cavall es projecta en l'aire romanent amb les mans replegades i en el moment d'elevació màxima cocea conjuntament amb les posteriors.

Article 29 - EL PAS I SALT

Es compon en realitat de la suma de tres dels aires ja descrits, terra a terra, corveta i cabriola.

El cavall per prendre impulsió realitza un terra a terra que propicia una corveta que en el segon salt per la impulsió ja aconseguida acaba en una cabriola.

Aquest sistema ho solen utilitzar cavalls que no tenen prou força per realitzar la cabriola directament o bé cavalls veterans que d'aquesta manera es alleugen l'esforç que se li demana.

Article 30 – CONSIDERACIONS

Per als aires elevats i salts d'escola, tant jutges com genets han de tenir molt en compte les següents recomanacions:

1. CONSIDERACIONS A TERRA-TERRA, POSADA, LEVADA

El cavall entrarà a la posada o la levada partint de l'increment de la reunió i remetiment del piaffé o el terra a terra, mostrant l'ús dels posteriors i la seva voluntat en l'empenta.

Es valorarà la col·locació de cap i coll en mà, l'elevació de la creu, la correcció de l'angle, la rodonesa del cavall, la calma i la impressió general de facilitat en l'execució de l'exercici, el temps d'immobilitat que roman en la postura correcta, l'aproximació dels sofrages a terra.

Es penalitzarà la pèrdua de control de l'exercici encabritar o escapar-se de la mà, quedar-se el cavall darrere de la mà, forçar la prolongació de l'exercici quan el cavall ha perdut la reunió, donar estrebades excessius en la serreta.

Faltes:

Deixar les mans penjant, sense doblegar.

Entrar a la levada o posada de la parada, sense impulsió o donant uns passos enrere.

Enfonsar la creu, el dors o el ronyó. Aixecar el tronc amb escassa flexió dels garrons. Perdre la col·locació de cap i coll i/o el contacte a la mà. Tornar els anteriors a terra brusquement o amb manotades.

Sortir cap endavant brusquement en tornar els anteriors a terra.

2. CONSIDERACIONS A LA CORBETA

Es valorarà el vigor dels salts, la col·locació de cap i coll i el contacte amb la mà, la calma i la impressió general de facilitat en l'execució del exercici, la tranquil·litat i submissió una vegada finalitzat.

Faltes:

Perdre la col·locació de cap i coll i/o el contacte a la mà. Deixar les mans penjant sense recollir.

Abalçar cap endavant en acabar l'últim salt i/o fer una llançada per tornar a terra.

Precipitar els salts escapant-se de la mà del genet.

3. CONSIDERACIONS ALS SALTS D'ESCOLA

Aquests aires hauran d'anar precedits d'un bon terra a terra.

La trajectòria del salt ha de ser absolutament vertical en la pujada i la baixada, és dir que ha de tornar a aterrar des d'on ha partit, sense haver avançat sobre el terreny.

El terme "planejar" s'entén pel temps que el cavall està en l'aire, no per això ha d'arribar a un pla absolutament horitzontal, sinó que més aviat la gropa ha de romandre preferiblement per sota de l'altura de la creu o com a menys sense sobrepassar-la.

El cavall ha de tornar a prendre terra fent l'efecte que arriba abans amb els posteriors o almenys amb les quatre extremitats al mateix temps.

Es valoraran l'enlairament del sòl, l'absència de contracció, l'elasticitat i energia del moviment, la coordinació dins de la reunió, la col·locació de cap i coll i la rodonesa del cavall, la calma i la impressió general de facilitat en l'execució de l'exercici.

Faltes:

Que el cavall no entri amb franquesa a l'execució de l'exercici, intenteu desviar-se de la línia del moviment que porta, o perdi la impulsió i la reunió prèvies.

Que el cavall es quedi clavat a la levada, posada o empinada i no enlairament amb immediatesa, denotant falta de força, reunió o sobretot de impulsió.

Que el cavall avanç sobre el terreny o es projecti cap endavant en la seva trajectòria del salt.

Que el cavall deixi les mans penjant o les s'estengui cap endavant.

Que perdi el contacte, la lleugeresa o la col·locació de cap i coll. Que s'enfonsi la creu, el dors o el ronyó.

Que el cavall aterri primer sobre els anteriors.

Que el cavall perdi momentàniament el control després de l'exercici

CAPÍTOL IV – CONCURSOS DE DOMA D'ALTA ESCOLA ESPANYOLA

Article 31 – INTRODUCCIÓ

1. Els concursos de Doma d'Alta Escola Espanyola Territorials DAEE, podran ser d'un dia (CDAEET), de dos dies (CDAEET*) i Campionat de Catalunya DAEE (CCATDAEE).
2. **Per optar al Campionat de Catalunya el genet ha de participar en un mínim de un concursos de la temporada amb qualsevol cavall , entenent com concursos de temporada els celebrats entre les dates de l'últim Campionat i els següents.**

Article 32 – CONDICIONS DE PARTICIPACIÓ

1. Aquests concursos estan oberts a tots els genets i amazones espanyols o residents, en possessió de la corresponent llicència federativa autonòmica u homologada en vigor i tramitada per la FCH.
2. Els participants genets i/o cavalls amb LDN i/o LAC, nacional, tramitada per altra territorial haurà de comptar amb l'autorització de la FCH.
3. El genet definirà la seva categoria en el moment de sol·licitar la llicència i no podrà modificar-la al llarg de l'any.
4. Un mateix binomi genet/cavall, només podrà participar en una de les proves oficials en el mateix concurs.
5. Un genet podrà participar amb un màxim de dos cavalls per prova i de tres cavalls per concurs.

6. Un mateix binomi, genet/cavall, pot participar en dos nivells correlatius durant la temporada, fins obtenir dues mitjanes del 55% en el nivell immediatament superior, a partir d'aquest moment en cap cas podrà participar en el nivell inferior.
7. El cavall pot fer dues sortides a pista com a màxim amb diferent genet i en el mateix nivell o en nivells diferents.
8. En els CDAEET un cavall no pot ser muntat, baix desqualificació, per un altre genet que no sigui el propi participant. Es permet l'ajuda d'una altra persona diferent sol peu a terra o donant corda.
9. Els genets o amazones de categoria benjamín i aleví no podran participar amb cavalls o ponis menors de set anys en cap prova.
10. Els genets o amazones de categoria infantil no podran participar amb cavalls o ponis menors cinc anys en cap prova.

Article 33 – FULL D'EXERCICIS

És la taula de moviments que s'han de fer a la pista per a ser puntuats.

Full d'exercicis per a Menors Benjamins

Prova oberta per a genets i amazones benjamins, de 5 a 9 anys (fins al 31 de desembre de l'any que compleixen l'edat), muntant cavalls o ponis de set anys o més. Pot ser dictada. Es permet regnes fixes. S'executen en pista de 40x20.

Els exercicis s'executen segons l'ordre establert i en un temps màxim de 4 minuts.

Full d'exercicis per a Menors Alevins

Prova oberta per a genets i amazones alevins, de 9 a 12 anys (fins al 31 de desembre de l'any que compleixen l'edat) muntant cavalls o ponis de set anys o més. Es permet regnes fixes. S'executen en pista de 40x20.

Els exercicis s'executen segons l'ordre establert i en un temps màxim de 4 minuts.

Full d'exercicis per a Menors Infantils

Prova oberta per a genets i amazones infantils de 12 a 14 anys (fins al 31 de desembre de l'any que compleixen l'edat) muntant cavalls o ponis de cinc anys o més.

Els exercicis s'executen segons l'ordre establert i en un temps màxim de 4 minuts .S' executen en pista de 40x20.

Full d'exercicis per a Menors Juvenils (i Critèrium)

Categoria Juvenils prova reservades per genets i amazones de 14 a 18 anys (fins al 31 de desembre de l'any que compleixen l'edat) i amb cavalls de set anys o més.

Els exercicis s'executen segons l'ordre establert i en un temps màxim de 6 minuts. S' executen en pista de 60x20.

Aquesta prova també serà oberta per a genets i amazones de 18 anys en endavant i cavalls de quatre anys o més. Sent el Critèrium.

Full d'exercici Cavalls joves

Prova oberta per a genets i amazones de 16 anys en endavant i cavalls joves de 4 a 6 anys d'edat. S' executen en pista de 60x20.

Els exercicis s'executen segons l'ordre establert i en un temps màxim de 6 minuts.

Full d'exercici Nivell Mitjà. Critèrium

Prova oberta per a genets i amazones de qualsevol edat amb cavalls de sis anys o més. S' executen en pista de 60x20.

Full d'exercici Nivell Intermig. Critèrium

Prova oberta per a genets i amazones de qualsevol edat amb cavalls de sis anys o més. S' executen en pista de 60x20.

L'ordre en l'execució dels exercicis serà lliure i en un temps màxim de 7 minuts.

Full d'exercici Nivell Avançat. Categoria Absoluta

Prova oberta per a genets i amazones de 18 anys en endavant amb cavalls de set anys o mes. S' executen en pista de 60x20.

L'ordre en l'execució dels exercicis serà lliure i en un temps màxim de 7 minuts.

Article 34 – DOCUMENTACIÓ

1. Els genets han d'estar en possessió de la llicència federativa autonòmica u homologada i tramitada per la FCH segons estatuts vigents.
2. Els cavalls han de tenir la llicència anual cavallar autonòmica u homologada tramitada per la FCH i documentats amb la Targeta Sanitària Equina o el document que tramita el departament de ramaderia de la Generalitat.
3. Tota la documentació tant de genet com de cavall ha d'estar en vigor.

Article 35 – INSCRIPCIÓ-ANUL·LACIONS

1. Les inscripcions es realitzaran al C.O. i es tanquen deu dies abans de l'inicií.
2. Les inscripcions que no estiguin degudament formalitzades i abonades al C.O. el dia del tancament, no seran acceptades. A partir d'aquest moment serà el C.O. qui decideix si les admet o no, en cas afirmatiu s'aplicarà un recàrrec del 50% sobre l'import total de la matrícula, d'acord amb el que disposa l'R.G.
3. L'últim termini per a qualsevol inscripció finalitza 24 hores abans de l' inici de la prova.
4. Les inscripcions es podran fer personalment o via fax. Es donarà per vàlides un cop hagin estat abonades. Es faran arribar al C.O. el full oficial d'inscripció amb les següents dades:
 - Nom i cognoms del genet o amazona, edat i nombre de LDN.
 - Direcció completa, telèfon, fax o correu electrònic.
 - Denominació i data del concurs.
 - Prova / s en què participa.
 - Nom, edat i LAC. Del cavall.
 - Si necessita box.

5. Anul·lacions

Si un C.O. suspèn una competició haurà de compensar els participants presents o en camí, de les despeses realitzades. S'exceptuen els casos de força major. Veure R.G. annex IV.

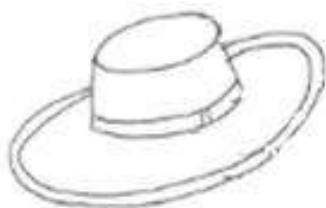
Article 36 – ALLOTJAMENT DE CAVALLS

1. Per als concursos de més d'un dia de durada, els Comitès Organitzadors podran disposar d'allotjament adequat i en nombre suficient per als cavalls participants, com a mínim 24 hores abans de l'inici de la primera prova i fins a 24 hores després de finalitzar el concurs.
2. En l'avanç del programa, que el Comitè Organitzador presentarà a la FCH per a la seva aprovació, s'ha d'indicar el tipus, import i nombre de boxes disponibles.

Article 37 – VESTIMENTA

La impossibilitat d'establir uns cànons o formes fixes en la vestimenta, faculta el jurat de camp en cada situació perquè decideixi, d'una forma raonada, la utilització o no de determinades peces per a la realització de les proves.

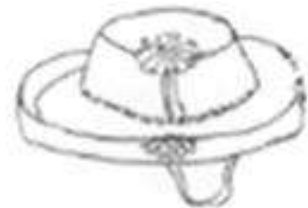
1. La vestimenta del genet durant les competicions de Doma d'Alta Escola Espanyola serà el vestit de final del segle XVIII (Goyesco o Rondeño), o la usada tradicionalment a Andalusia, vestit curt amb barret d'ala ampla.
2. El participant procurarà harmonitzar sempre els colors de la seva vestimenta, fugint de les estridències de color o forma. Tant el genet com l'amazona, procuraran, utilitzar colors sobris: gris, marró, blanc o cru, etc.
Les teles llises, ratlles o amb dibuix de potes de gall, etc.
3. Quan la dona munta a l'amazona farà servir faldilla tradicional, haurà de pentinar-se sense flors ni joies. Podrà, a més del barret d'ala ampla, fer servir el catite (mocador i catite no han d'anar cosits) o el calañés.

SOMBRERO ALA ANCHA

CALAHÑÉS

CATITE

4. El participant, quan munti amb vestit curt, utilitzarà obligatòriament barret d'ala ampla en colors castor, gris o marrons. Vestirà jaqueta curta o guayabera amb armilla, mocador o faixa negra. Els pantalons seran de voltes blanques quan s'utilitzi botes i calzonas amb caireles (dos cordats si fa servir cinc, un cordat si teniu tres) quan calci botins amb polaines.

Utilitzarà esperons vaqueres pavonats, amb corretges blanques o *avellanes*, amb sivelles vaqueres o agulletes.

GUAYABERA

CHAQUETA CORTA

5. El participant, quan munti amb vestit Goyesco es recomana l'ús de guants color crema, optatiu quan s'utilitzi vestit Rondeño. Els pantalons serà amb machos tancats sota el genoll i botins amb polaines. les esperons seran d'or vell amb les corretges color avellana i sivelles d'or vell, o la típica esperó vaquera pavonada.

TRAJE GOYESCO

6. L'examen de la vestimenta i equip es realitzés durant la presentació.
7. Només per als participants en les proves de menors, benjamí, aleví, infantil i juvenil, està permesa la següent vestimenta: pantalons beix, armilla tipus armilla marró, camisa blanca, corbata marró, botins amb polaines (ambdós marró) i casc. Podran utilitzar, només aquests participants, la muntura anglesa amb dessuador beix.
8. En la categoria novell, benjamins i alevins l'ús del casc protector homologat serà obligatori, recomanat en la categoria d'infantils i permès el seu ús a tots els participants.
9. Es recomana als benjamins l'ús d'armilla protectora.

Article 38 – ARNESOS

1. La cabeçada serà la clàssica espanyola de cuir amb o sense ahogadero, sent optatiu la mitja canya llisa o folrada. En cas de muntar en vestit curt es recomana amb sivella pavonada. Si s'utilitza el vestit Goyesco o Rondeño s'aconsella utilitzar tots els complements metàl·lics i el hevillaje de color or vell.

Els mossos per als cavalls, de qualsevol edat i qualsevol tipus de prova, seran preferiblement de tipus: filet mos normal, portuguès amb o sense filet o mos tipus vaquer. En cas d'utilitzar el ferro vaquer amb filet s'aconsella que no tingui barra en els comes. Totes les embocadures seran preferiblement d'or vell o si no pavonat en els ferros vaquers.

Es pot usar filet simple, en els fulls d'exercici per a menors (Benjamins, alevins, infantils i juvenil) i poltres.

BOCADO PORTUGUES

BOCADO VAQUERO

FILETE Y BOCADO

2. La muntura en el cas d'usar vestit Goyesc o Rondeño serà la tradicional cadira Espanyola de tipus royal recoberta amb pell volta o ant sense zalea. Es permet l'ús de dessuadora de color crema o blanc.

Es farà servir pit pitral de tres corretges sense folrar i una argolla (color or vell) amb dues corretges que agafen a la muntura per dalt i la tercera a la cingla entre els braços del cavall. La muntura porta baticola amb una sivella, també de color or vell. La cingla serà de cuir o de cordó amb hebillaje de color or vell. Els estreps han de ser el típic espanyol d'or vell, també es permet pavonat.

3. La muntura en el cas de muntar en vestit curt.

Cadira espanyola amb zalea. Si es fa servir pit pitral, serà de tres corretges i una argolla (pavonada) amb dues corretges que agafen a la muntura per dalt i la tercera a la cingla entre els braços del cavall. Aniran folrades les tres amb el mateix material que faci joc amb la zalea de la cadira. La muntura porta baticola amb la sivella pavonada. Els estreps han de ser el típic espanyol pavonat.

SILLA ESPAÑOLA

ZALEA

ESTRIBO ESPAÑOL

4. Està prohibit l'ús de martingales, gamarra, atacolas, els pilars en la mitja canya i protectors o benes en peus i mans.
5. S'autoritza l'ús de la vara només en els fulls d'exercici Menors 1A i Nivell mitjà. La fusta no està permesa.
6. Les crins del cavall poden anar: soltes, pentinades, recollides en castanyetes, trenades a la Portuguesa o a la Federica. Ambdues modalitats es poden generalitzar a trenades a l'espanyola.
7. La cua del cavall podrà anar: soltes, pentinada, trenades sota la cuera, trenada i recollida amb el clàssic nus vaquer.
8. Només per als participants en les proves Menors (benjamins, alevins, infantils i juvenils) està permesa la muntura anglesa amb dessuador beix.
9. En la categoria Benjamins s'autoritza l'ús de regnes de lligar.

Article 39 – PISTA

1. El terreny ha de ser llis i a nivell, les mesures de 40 o 60 metres de llarg(depenen de les proves)x 20 metres d'ample, (veure gràfica Capítol VIII)
2. El públic ha d'estar separat de la pista de 4 metres de distància per almenys. Si el públic hagués de ser més a prop, es recomana la major atenció possible per part del C.O. , perquè no destorbi l'execució de les proves.
3. La pista estarà envoltada d'una barrera de 30 cm aproximadament d'alçada. L'entrada i sortida serà construïda de manera que pugui ser tancada i oberta fàcilment. Serà preferible que la pista estigui tancada durant cada actuació.
4. Està prohibit sota desqualificació que el conjunt genet/cavall entri a la pista en qualsevol moment que no sigui el previst per a la realització de les proves.
5. Hi ha d'haver una pista d'escalfament el més semblant possible a la pista de concurs.

Article 40 – LA PRESENTACIÓ

1. Abans d'iniciar la prova a la pista, s'efectuarà la presentació de tots els participants sobre les seves muntures per a ser qualificats. També podrà realitzar-se durant la volta de reconeixement a la pista de concurs (prèvia aprovació per part del President del Jurat).
2. El jurat cridarà i donarà entrada a la pista a tots els participants, i aquest serà el moment de l'inici oficial de la prova. El participant que en el termini d'un minut no es presentés a la pista, serà eliminat.
3. Quan en la presentació en la mateixa prova un genet participi amb més d'un cavall, o el mateix cavall es munti per més d'un genet, la presentació es realitzarà just abans de la prova en pista, el genet s'aproparà al punt on estigui situat cada jutge per realitzar la presentació.
4. Els genets que en aquesta fase de presentació no obtinguin una nota, com mínim, de suficient (5) seran eliminats.

Article 41 – SORTEIG ORDRE DE SORTIDA

1. L'ordre de sortida a la pista dels cavalls participants es realitzarà mitjançant sorteig, just abans de la presentació, sota la supervisió del President del Jurat i/o el Delegat de la Federació, els participants o qui el representi.
2. Si un genet que participa amb més d'un cavall obté dos llocs correlatius, s'avançarà l'ordre d'actuació de la seva primer cavall mínim dos llocs. Es farà el mateix amb els cavalls que repeteixin actuació. En cas que no sigui possible aquesta solució, disposarà al menys de 20 minuts entre ambdós per sortir a pista amb el segon cavall. El participant podrà renunciar aquest temps.
3. El sorteig per l'ordre de sortida al Campionat de Catalunya, es farà de la manera següent: en un recipient o barret es col·locaran tants nombres com a participants té la prova i cada genet agafarà un número.
4. En els concursos de dos dies, l'ordre de sortida del segon dia, serà invers a la classificació obtinguda el primer dia.

Article 42 – PREMIS

1. En els CDAEET i CDAEET * els premis en metàl·lic no són obligatoris.
2. La participació en la cerimònia de lliurament de premis és obligatòria, tota absència injustificada farà perdre el benefici de la classificació.
3. La vestimenta dels participants i l'equip dels cavalls, serà idèntica a la de la competició.
4. En la cerimònia es comptarà amb la presència del President de Jurat de Camp, que si cal autoritzar qualsevol excepció a la norma descrita anteriorment.
5. Els genets menors no podran percebre premis en metàl·lic, queda a discreció del Comitè Organitzador la possibilitat de premiar-les en espècies.

Article 43 – EXECUCIÓ DEL FULL D'EXERCICIS

1. En tots els fulls d'exercicis dels moviments en pista es realitzen en el ordre indicat, excepte en els fulls d'exercicis de nivell mig, nivell intermig i nivell avançat, en què l'ordre és de lliure elecció dels participants.
2. La prova comença en el moment de l'entrada al quadrilong i acaba després de la salutació final. Tots els incidents que sobrevinguin abans del començament o després del final no afecten en res a les notes donades. El participant ha d'abandonar la pista al pas amb regnes llargues.
3. Després del toc de campana el genet ha d'entrar en pista per A en els 45 segons següents.
4. En cas de coixesa manifesta el President del Jurat notificarà al concursant que està eliminat. Aquesta decisió serà inapel·lable.
5. Si falla el sistema de so i la música s'atura, se li donarà opció al genet de reprendre la prova des del moment en què es va interrompre la música. S'ha d'interferir el menys possible en el temps de sortida dels altres genets. El President del Jurat prèvia consulta amb el genet decidirà en quin moment aquest reprèn l'execució. El genet podrà decidir si reprèn l'execució des del principi o just en el punt on va fallar la música, en qualsevol cas les notes ja donades no es canviaran.
6. Els participants hauran d'aportar la seva pròpia música.
7. Serà optatiu en totes les proves portar les regnes “tres i una” (tres a la mà esquerra i una a la dreta), o dues a cada mà, quan es porti doble embocadura.
8. En la categoria Benjamins es podrà dictar el text del full d'exercicis. El genet ho demanarà al president del Jurat abans del començament de la prova. La persona que dicti el full d'exercicis la aportarà el propi genet i no podrà en cap cas corregir-ho durant la seva actuació. Qualsevol error, omissió o equivocació del genet que resulti com a conseqüència del dictat serà únicament responsabilitat seva.

Article 44 – TEMPS

1. Totes les proves han de ser cronometrades. El cronòmetre començarà a comptar a partir de la salutació inicial. La organització posarà necessàriament a les ordres del President del Jurat un cronometrador, aquest posarà el cronòmetre en marxa quan el genet realitzi la salutació inicial i el detindrà al finalitzar el temps atorgat o quan el participant realitzi la salutació final.
2. En les proves cronometrades si se sobrepassa el temps establert un toc de campana indicarà el final de la prova i no es qualificarà cap moviment més. La música continuarà fins que el genet s'efectuï la parada i la salutació final.

Article 45 – ELIMINACIONS

Seràn específicament objecte d'eliminació:

1. La sortida completa del cavall fora del quadrilong o pista.
2. Ferir el cavall (fer sang) o tenir ferides al nas, seients o illades.
3. La coixesa manifesta.
4. El maltractament (art. 138 del R.G.).
5. L'obtenció d'insuficient o menys en la prova de presentació.
6. Trigar més d'un minut a acudir a la pista en la presentació un cop anomenat.
7. Qualsevol modificació o canvi de: arnesos, vestimenta o muntura, des de la presentació fins a l'entrada del participant a la pista.
8. Fer figures o moviments circenses.
9. Quan el cavall COCE o llenci les potes durant la seva actuació.
10. Quan el cavall es negui a executar un exercici durant més de 20 segons.
11. Quan hi hagi una caiguda del genet dins de la pista.
12. Quan un binomi no sigui tècnicament capaç de complir amb les exigències del nivell de la prova.

Article 46 – PUNTUACIÓ

1. Els moviments seran puntuats de 0 a 10 per cada jutge. L'escala de notes és la següent:

▪ excel·lent	insuficient
▪ molt bé	bastant malament
▪ bé	mal
▪ força bé	molt malament
▪ satisfactori	no executat
▪ suficient	
2. "No executat" vol dir que pràcticament res o res del moviment que es demana s'ha realitzat.
3. Queda a la discreció del jutge l'ús de mitjans punts des 0,5 a 9,5 tant per als moviments com per a les notes de conjunt.
4. El Jurat de Camp comptarà amb l'assistència d'un secretari qualificat a partir del Nivell Mitjà.
5. Error de Recorregut.

Entrar amb vara al voltant de la pista en els nivells que no contemplan l'ús d'aquesta.

Entrar al quadrilong amb vara en els fulls d'exercicis que no la permeti.

Entrar a la pista abans del toc la campana.

Trigar més de 45 segons en entrar a pista per a l'execució dels exercicis

6. Error d'execució.

Quan un participant cometi un "error d'execució", saludar sense agafar les regnes en una mà, realitzar els exercicis a la mà que no correspon quan ho especifica el full d'exercici, no seguir l'ordre dels exercicis que especifica el full, etc. ... se l'ha de penalitzar. En principi no es permetrà a cap participant repetir un moviment. Si, el genet ha començat l'execució d'un moviment i intenta fer el mateix moviment de nou, els jutges han de tenir en compte només el primer moviment mostrat, a més penalitzar per només un error. No val la pena d'interrompre la fluïdesa de la prova amb el toc de campana ja que s'hauria de parar la música.

7. Error inadvertit.

Si el Jurat no es dóna compte d'un error, el dubte es resoldrà a favor del participant.

8. Penalització.

Cada error es toqui la campana o no, ha de ser penalitzat:

- la primera vegada amb -2 punts
- la segona vegada amb -4 punts
- la tercera vegada amb l'eliminació

Els punts de penalització es descomptaran en el full de cada jutge del total de punts obtingut pel participant.

- ## 9. Nota tècnica, aquesta nota depèn únicament de la qualitat dels moviments obligatoris del full. Es puntuen amb normalitat (amb punts sencers o mig) per cadascun dels moviments. Si el genet executa un moviments més d'una vegada, el jutge a de donar una nota per cada vegada que l'executat i després treure un promig com a nota final per aquet moviment quan finalitzi la prova. Si s'omet un exercici, es a dir, si no es mostra absolutament res, la nota serà 0. Si un exercici s'executa menys del mínim requerit (ex. menys canvis a les

series, menys metres pas espanyol,...)es considerarà insuficient i clarament la nota no pot ser superior a 5.

10. Nota artística, ritme, elecció e interpretació musical, Coreografia i grau de dificultat, armonia entre genet i cavall, es puntuen amb punt sencers o mig. Les notes han de ser coherents amb les notes tècniques. Però les notes de coreografia e interpretació musical poden afectar-se negativament en casos de resistència, desobediència i problemes. En el cas de prova realitzada per sobre del temps límit establert es deduirà 2 punts. Una lleugera diferència en el temps establert (fins 10 segons) no es deduirà cap punt, sobretot sota circumstàncies inusuals (terreny en males condicions, distraccions,..). També es deduirà punts en el cas de no arribar al mínims requerits per la fulla d'exercicis o si no s'executa algun moviment es repercutirà a las notes de grau de dificultat i coreografia, no mes de cinc.

Article 47 – CLASSIFICACIÓ

1. Després de cada actuació i una vegada que els jutges ha donat les notes de conjunt i signat els fulls de qualificació, aquestes passen a mans de la Secretaria del Concurs.
2. Les notes es multipliquen pels seus corresponents coeficients, i després es sumen totes. Es donaran els punts totals i la mitjana en percentatge obtingut en la prova. El total de punts per a la classificació s'obté sumant les puntuacions de tots els jutges.
3. En cas d'empat a punts per a les tres primeres posicions, decidiran les notes de conjunt més altes, si aquestes fossin iguals s'acudirà a la nota artística, si tot i així persisteix l'empat seran classificats ex-aequo.
4. Després de la actuació de cada participant s'aniran publicant els resultats.

CAPÍTOL V – JURAT DE CAMP

Article 48 – PERSONAL OFICIAL DE LA COMPETICIÓ

1. En totes les competicions territorials el Jurat de Camp estarà format per dos o tres membres inclòs el President.
2. Els jutges han de tenir la llicència esportiva en vigor.
3. El nomenament dels jutges serà responsabilitat de la FCH. Aquests seran proposats pels C.O. i ratificats per la Federació.
4. En els CDAE la FCH podrà nomenar un Delegat Federatiu.
5. La remuneració dels jutges i del Delegat Federatiu anirà a càrrec del CO.
6. Indemnització que percebrà el personal oficial del concurs:

CÀRRECS	CDAEET/CDAEET*	CAMPIONATS I FINALS
President del Jurat	100	112
Vocal Jurat	100	100
Delegat FCH	100	112

7. Els Delegats i Jutges percebran una quantitat equivalent a la indemnització de un dia, corresponent al de la seva arribada, amb independència de la distància del seu desplaçament, sempre que el mateix desenvolupi qualsevol tipus d'activitat relacionada amb el seu càrrec.
8. Despeses de quilometratge 0,19 € per quilòmetre. Peatges si n'hi ha.
9. El CO facilitarà l'allotjament i la manutenció (esmorzar, dinar i sopar) del personal oficial: Jutges i Delegat federatiu.
10. Per tot allò no previst en aquest article s'acudirà al Reglament General de la RFHE (Annex I).

CAPÍTOL VI – GALOPS

Durant la temporada 2014 comença a implantar-se a la disciplina el programa de Galops. Tot i que durant els diferents concursos de la temporada no seran necessaris, si que ho seran al Campionat de Catalunya.

A la web de la Federació Catalana d'Hípica hi trobareu informació sobre com procedir a examinar-se dels diferents galops, així com també un calendari de les properes convocatòries. Els majors de 18 anys poden examinar-se directament del Galop 4.

Els galops exigits per la participació al Campionat de Catalunya 2014 seran els següents:

- Benjamins *Galop 1*
- Alevins *Galop 1*
- Infantils *Galop 2*
- Juvenils *Galop 3*
- Adults *Galop 4*
- Critèrium *Galop 2*

CAPÍTOL VII – CAMPIONAT DE CATALUNYA

Article 49 – ORGANITZACIÓ

1. El Comitè Organitzador interessat en organitzar el Campionat de Catalunya de DAEE ho sol·licitarà a la FCH i haurà de garantir que té els mitjans necessaris (pistes, casetes jutges, megafonia, ...), mitjançant la signatura d'un Protocol de condicions.
2. El Campionat de Catalunya tindrà dos dies de durada.
3. Per participar al Campionat de Catalunya de DAEE, caldrà haver participat a un mínim de un concursos classificatoris.

Article 50 – PARTICIPACIÓ

1. Campionat menors:
Benjamí (genets / amazones de 5 a 9 anys). Categ. Base Aleví (genets / amazones de 9 a 12 anys.) Categ. Base Infantil (genets / amazones de 12 a 14 anys.) Categ. Mitjana Juvenils (genets / amazones de 14 a 18 anys.) Categ. Avançada
2. Campionat cavalls joves: Full Cavalls Joves
3. Critèrium: Full Menors Juvenils i Full Nivell mig
4. Campionat Absolut: Full Nivell Avançat o Nivell Intermig segons participació durant la temporada. (on hi hagi de promig més participació durant la temporada).
5. Tenen opció a participar en el Campionat de Catalunya tots els genets que participin i es classifiquin com a mínim en **un** concursos de la temporada.
6. Els genets que tinguin la llicència esportiva de la FCH.
7. Poden participar genets que no compleixin els requisits però no optaran al Campionat.
8. El cavall té la llicència esportiva Autonòmica o Nacional tramitada per la FCH, exceptuant quan el cavall hagi estat adquirit en el transcurs de l'any, en aquet cas és demanada prèviament autorització a la FCH.
9. La Comissió d'Alta Escola resoldrà en casos especials.

Article 51 – CLASSIFICACIÓ

1. Es proclamarà campió dels diferents nivells, el conjunt genet/cavall que obtingui la puntuació més alta, resultant de la suma dels dos dies.
2. Si un binomi és eliminat podrà seguir participant, però no classificarà per al Campionat.
3. En cas d'empat per les medalles (or, plata, bronze) es tindrà en compte la nota més alta de l'últim dia.
4. Per a poder proclamar Campió de Catalunya s'ha de comptar amb un mínim de tres finalistes que optaran a medalla.
5. Cada genet podrà optar únicament a una medalla per nivell. Si participa amb dos cavalls en el mateix nivell, haurà de decidir amb que cavall opta al Campionat abans que s'iniciï la prova de l'últim dia.
6. A la final de cavalls joves la medalla és atorgada al cavall i no al genet.

Article 52 – PREMIS

1. Els menors no podran rebre premis en metàl·lic, serà en espècies.
2. La final del Campionat de Catalunya podrà ser subvencionada.
3. Els premis en metàl·lic no seran obligatoris.

Article 53 – JURAT DE CAMP

1. El Jurat de Camp per al Campionat estarà constituït mínim per tres jutges.
2. Correspon a la FCH el seu nomenament.

Article 54 – SERVEI MÈDIC

L'organització ha de comptar amb serveis mèdics.

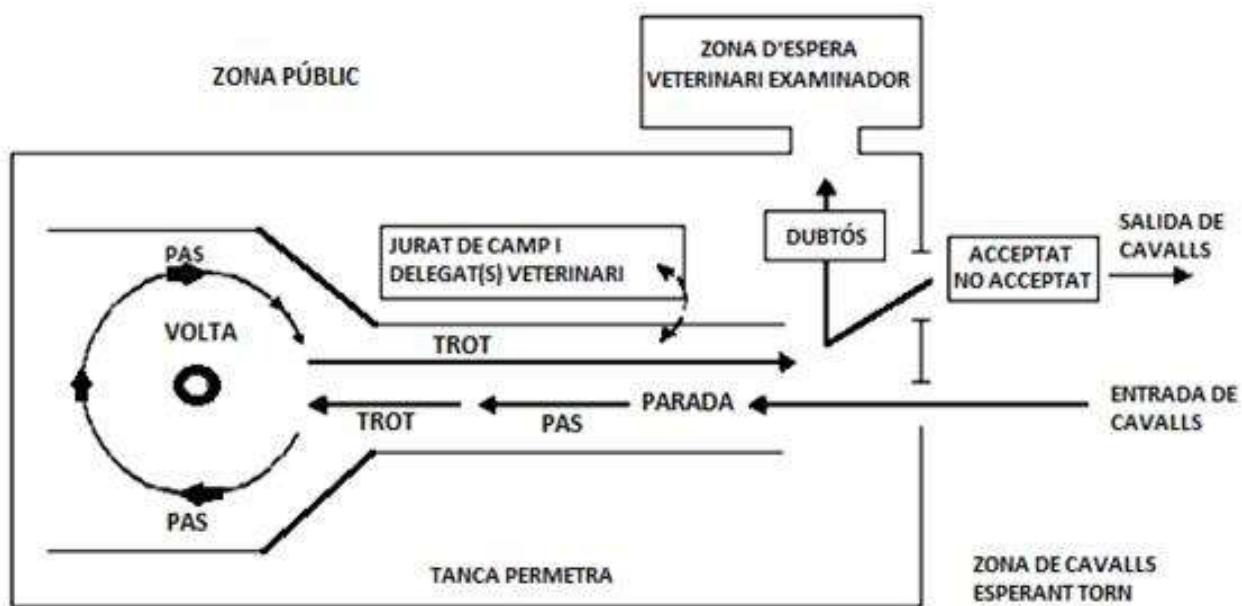
Article 55 – FERRADORS

1. L'organització ha de comptar amb els serveis d'un ferrador per atendre els cavalls participants.
2. Anirà a compte dels genets els seus serveis.

Article 56 – INSPECCIÓ VETERINÀRIA

1. El Comitè d'Inspecció estarà format pel Veterinari de la FCH, el Delegat de la FCH i el President del Jurat.
2. Els cavalls han de presentar-se al reconeixement veterinari amb becaïna de presentació o serretó folrat.

DIRECTRIUS INSPECCIÓ

CAPÍTOL VIII – LLIGA FEDERACIÓ CATALANA D'HÍPICA DAEE 2014

Article 57 - GENERALITATS

La lliga de Doma d'Alta Escola 2014 es promou des de la Federació Catalana d'Hípica (FCH), i té l'objectiu de promocionar i facilitar l'accés a la competició per genets i amazones novells i iniciats en la competició.

La lliga es regeix per aquesta normativa, així com pels reglaments vigents de la FCH i la Real Federació Hípica Española (RFHE): Reglament de Doma d'Alta Escola, Reglament General, Reglament Veterinari i Reglament Disciplinari.

Article 58 - PARTICIPACIÓ

La lliga està oberta a tots els genets i amazones de totes les edats, **amb llicència autonòmica de competidor o nacional tramitada a través de la FCH.**

Els cavalls hauran de tenir més de cinc anys, tret de la prova específica per a cavalls joves, i els ponis més de sis anys i estar en possessió del LAC i de la documentació sanitària exigible per el moviment de cavalls a Catalunya.

La classificació de la lliga fa referència sempre al genet, no al binomi.

- Un mateix cavall i/o poni podrà sortir muntat a pista un màxim de dues vegades amb genets diferents en la mateixa o diferent categoria
- Un genet /amazona, podrà muntar un màxim de tres cavalls i/o ponis en una mateixa prova.
- Un genet /amazona en cap cas podrà córrer proves inferiors a la seva categoria.
- La lliga sempre fa referència al genet, no al binomi, així doncs si un genet treu mes d'un cavall i/o poni en una mateixa prova, es tindrà en compte únicament la seva millor qualificació en la prova.
- Per disputar-se qualsevol de les proves **serà necessari un mínim de tres participants.**

Article 59 - CATEGORIES

CATEGORIES	Benjamí	Aleví	Infantil	Juvenil	Absolut	Cavalls Joves
REPRISE	F. E. Benjamí	F. E. Aleví	F. E. Infantil	F. E. Juvenil	F. E. Nivell Intermig	F. E. Cavalls Joves

Article 60 - CLASSIFICACIÓ FINAL

Per la classificació final de la Lliga es tindran en compte els resultats del genet, obtinguts en la seva participació en les diverses seus. **A aquests valors se'ls sumarà els punts obtinguts en la final, que tindran un factor multiplicador de l'1,5.**

TAULA D'ASSIGNACIÓ DE PUNTS PER A LES PROVES QUALIFICATIVES

1er Classificat	20 punts
2on Classificat	18 punts
3er Classificat	17 punts
4rt Classificat	16 punts
5è Classificat	15 punts
I així successivament

A aquesta puntuació se sumaran 5 punts extres per la seva participació a la prova.

Per optar a la classificació final, la participació mínima serà de dues qualificatives (o seus). No obstant, podran prendre part a la final tots els binomis que ho desitgin, que puntuaran per la prova del dia, però no optaran a la classificació final de la lliga.

Per classificar a la final de la lliga, a qualsevol de les categories, cal haver pres part com a mínim en quatre proves qualificatives, més la final.

TAULA D'ASSIGNACIÓ DE PUNTS PER A LA FINAL DE LES LLIGUES

1er Classificat	25 PUNTS
2on Classificat	21 PUNTS
3er Classificat	19 PUNTS
4rt Classificat	18 PUNTS
5è Classificat	17 PUNTS
I així successivament

A aquestes puntuacions se sumaran 7,5 punts extres, per la seva participació a la final.

Serà Guanyador de cada categoria el genet/amazona (**NO BINOMI**) que mes punts obtingui després de la final, mitjançant la suma de les seves dos millors puntuacions obtingudes en les qualificatives més els punts assignats a la final.

CAPÍTOL XI – FULL D'EXERCICIS

FULL D'EXERCICIS DE MENORS BENJAMINS

Corresponent al Campionat de les categories benjamins.

FULL D'EXERCICIS DE MENORS ALEVINS

Corresponent al Campionat de les categories alevins.

FULL D'EXERCICIS DE MENORS INFANTILS

Corresponent al Campionat de les categories infantils.

FULL D'EXERCICIS DE MENORS JUVENILS

Correspon al Campionat de menors categoria juvenils / Correspon al Critèrium

FULL D'EXERCICIS CAVALLS JOVES

Correspon al Campionat de Cavalls joves

FULL D'EXERCICIS NIVELL MIG

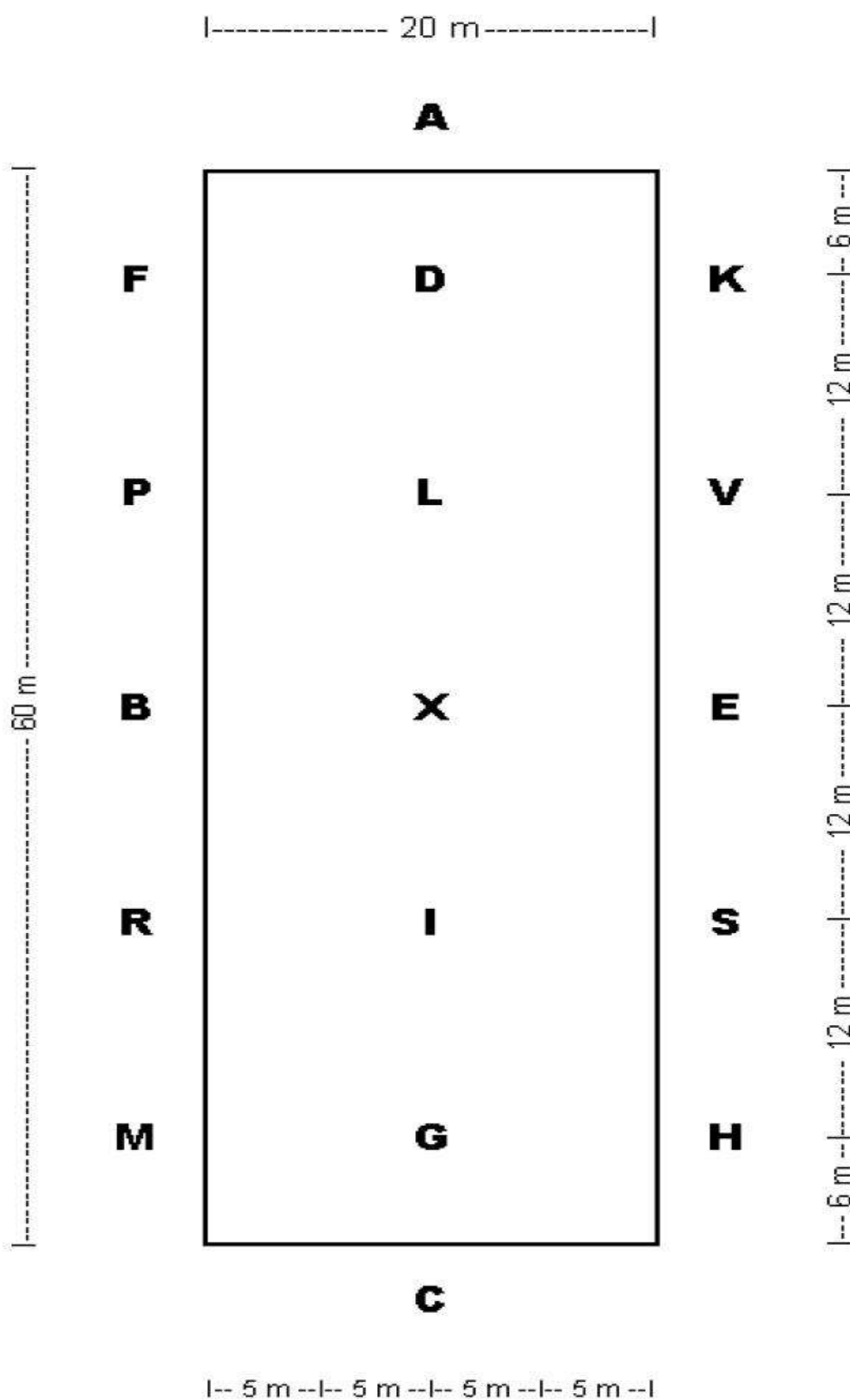
FULL D'EXERCICIS NIVELL INTERMIG

FULL D'EXERCICIS NIVELL AVANÇAT

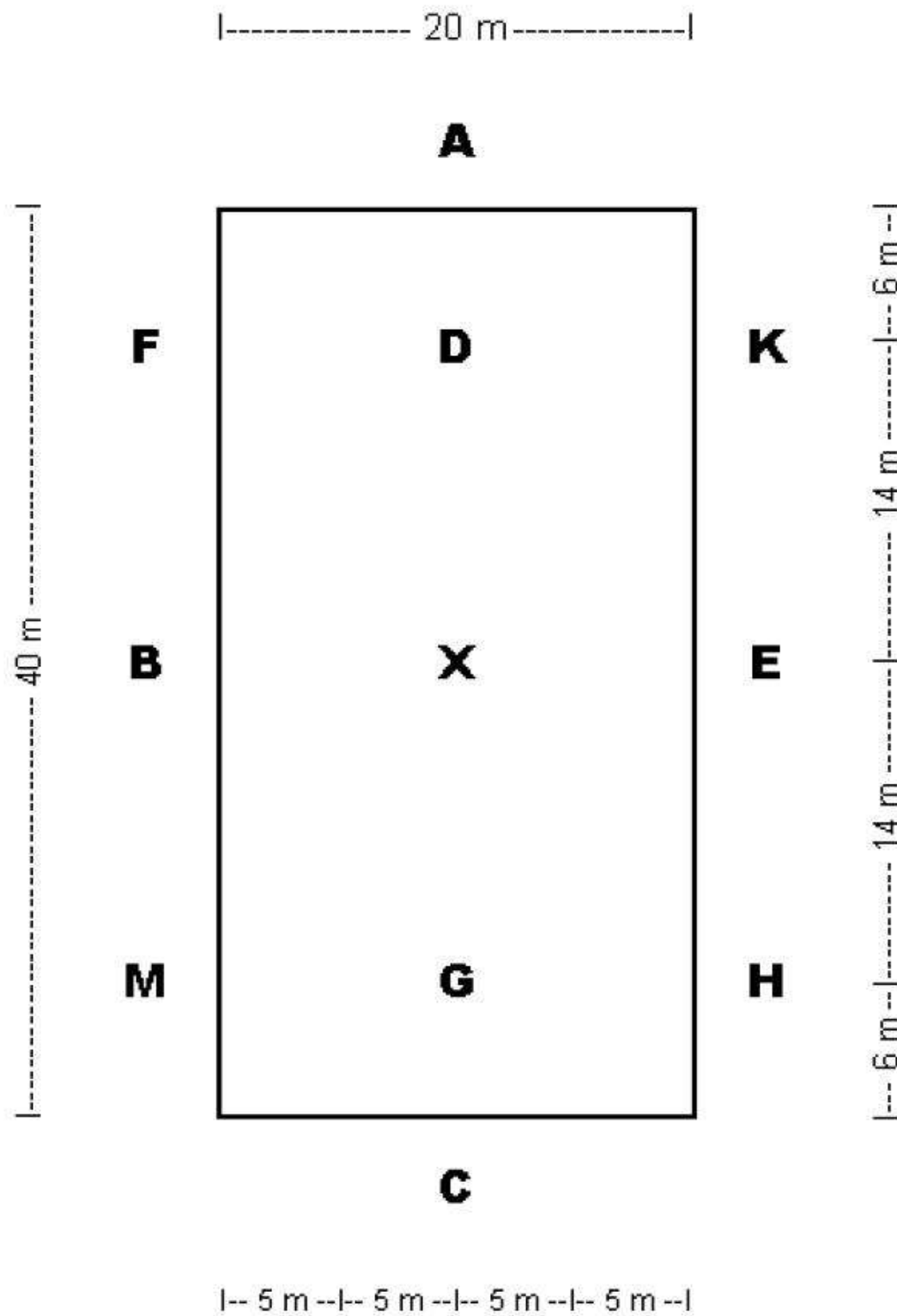
Correspon al Campionat absolut

CAPÍTOL X – GRÀFIQUES DEL CUADRILONG DE COMPETICIÓ

PISTA DE 60 x 20

PISTA DE 40 x 20

Aquest Reglament de Doma d'Alta Escola Espanyola de la FCH té un objectiu molt clar: poder guiar-nos amb unes directrius que ens serveixin de punt de referència en el treball del dia a dia i poder d'aquesta manera preparar els cavalls i genets en les seves futures sortides a pista de competició.

També volem que el públic i aficionat en general, vegeu en aquest reglament una guia explicativa per poder entendre millor l'actuació del binomi en pista sabent tot el que passa a la pista i amb això gaudir molt més de la prova.

Animem a tots els genets i aficionats en general de la nostra disciplina, que vulguin suggerir o aportar alguna idea que pugui ser beneficiosa per a aquest Reglament, que no dubtin en contactar amb la FCH.

Comissió de Domes no Olímpiques de la FCH
Sub-comissió de DAEE